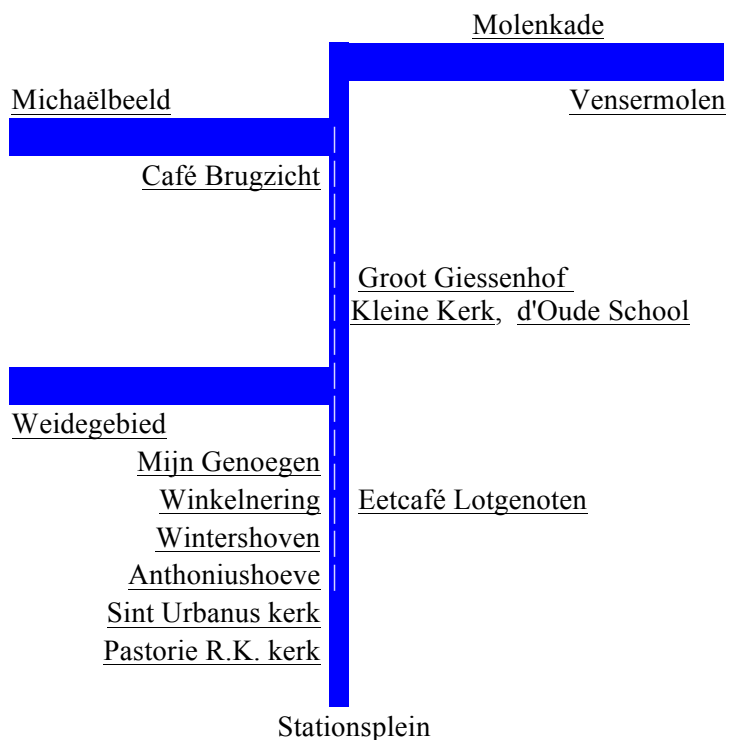

OUD – DUIVENDRECHTSE SAECKEN

NUMMER 3, JAARGANG 3, OKTOBER 2006

ZICHTBAAR DUIVENDRECHT

Uitgave onder auspiciën van de Stichting Oud - Duivendrecht

De minimumbijdrage in de drukkosten van dit blad bedraagt € 1,50

Inhoudsopgave Oud-Duivendrechtse Saecken

Jaargang 3, nummer 3, oktober 2006

ZICHTBAAR DUIVENDRECHT

Voorblad.....	1
Inhoudsopgave.....	3
Feest OMD 2006.....	4
Voorwoord.....	5
Welkom in Duivendrecht.....	6
Rijksstraatweg 96 – 222.....	7 – 15
Groot-Giessenhof.....	16 – 21
Paulus Koppen.....	22 – 25
Schoolse start van de Rabobank.....	26 – 27
De zichtbare dorpsschool van Duivendrecht.....	28 – 30
Lenen, expositie en een cursus.....	31 – 32
(Wetens)aardigheden.....	33 – 34
De klasfoto van... ..	35
Zijn knecht staat te lachen.....	36 – 37
Bijdragen en reageren.....	38
Bronnen.....	39
Stafkaart 1849- 1850.....	40

ZICHTBAAR DUIVENDRECHT

Met de uitbreiding van de historische bordjeswandelroute en met daarbij behorende verhalen en nieuwe oude foto's wordt steeds meer Duivendrechtse geschiedenis zichtbaar. Het derde nummer van de derde jaargang bewijst dat opnieuw.

Dat het kan bruisen in Duivendrecht heeft u kunnen merken op de Open Monumentendagen 9 en 10 september jongstleden met als thema FEEST! Als U de diverse optredens met muziek en dans gezien heeft op het open podium op het Dorpsplein of in de historische locaties in het dorp, dan zult u tevreden vernemen dat én de Winkeliersvereniging Duivendrecht én de Culturele Werkgroep van de Dorpsraad én de Stichting Oud-Duivendrecht door uw enthousiasme en reacties de smaak te pakken gekregen hebben en stellig van plan zijn om samen volgend jaar september weer te laten merken dat er in Duivendrecht heel wat muziek zit! Nog meer vrijwilligers en sponsors hebben beloofd opnieuw te zullen meewerken.

Bij de stand van de Stichting Oud-Duivendrecht op het Dorpsplein hebben veel mensen zich als nieuwe abonnee aangemeld. Hoe is het mogelijk dat er mensen zijn die nog niet op de hoogte waren van ons historisch blad voor én door (oud-)Duivendrecht! Helaas kunnen wij u niet meer van dienst zijn met nummers van vorige jaargangen. Die zijn al herdrukt in 2005. Maar... het blijft mogelijk om van de zogenaamde moederbladen ZELF te kopiëren.

Het nieuwe welkomstbord bij het station heeft heel wat mensen gestimuleerd om al wandelend kennis te maken met ons dorp in historische zin. De eigenaren en de oud-bewoners van de panden, waar tijdens de OMD 2006 bordjes geplaatst zijn, hebben voor Oud-Duivendrechtse Saecken artikelen geschreven. De unieke foto's hierbij komen uit hun eigen familiearchieven.

Een stafkaart uit 1849/50, dus nog voor de Stelling van Amsterdam, is uit een privé-archief te voorschijn gekomen. Groot-Gies(s)enhof is daarop vermeld. Op de Molenkade was ooit een fabriek van de gebroeders Koppen waar suiker verpakt werd. Een kleinzoon van Paulus Koppen is op zoek naar de historie van zijn familie in Duivendrecht, waar hij zelf zijn babytijd in de Tamarindestraat doorbracht.

Verrassend is dat de Rabobank ooit gestart is in d'Oude school en bij velen zullen ook herinneringen opkomen aan de locaties van de bank aan de Rijksstraatweg. In plaats van de vroegere jeugd biedt het oude schoolgebouw onder andere 18 jaar een onderkomen aan ouderen. Gelukkig heeft het interieur een facelift ondergaan. De SOD zal zich inspannen om te zorgen dat dit karakteristieke gebouw, gebouwd in de stijl van de Amsterdamse School niet onder de slopershamer terecht komt.

Het verheugt de redactie dat zoveel (oud-) Duivendrechtse ons spontaan kopij blijven aanleveren. In dit en in onze volgende nummers maakt u daar kennis mee.

Als u dat zo wilt houden, kunt u nog steeds uw financiële bijdrage per envelop bezorgen. Onze penningmeester laat weten dat u daar vrij in bent, maar per giro of bank is praktischer.

In dit blad is een nieuwe rubriek opgenomen: De klassefoto van.....
En Zwarte Piet ontbreekt niet bij het Gouden Jubileum van het Sint-Nicolaascomité.

De redactie heeft met plezier de verhalen bewerkt en wenst u veel leesplezier!

Welkom in Duivendrecht

De oorsprong van de naam Duivendrecht stamt uit het middeleeuws Latijn: "due vene trajectum" wat zoveel betekent als twee wateren met een doorwaadbare plaats.

Plusminus 1000 jaar geleden vestigden de eerste bewoners zich in Amstelland.

De Bisschop van Utrecht was heer en meester over dit gebied, maar liet het bestuur over aan de Heren van Aemstel, die in zijn dienst stonden.

Vanaf het midden van de 14^e eeuw kregen de graven van Holland het voor het zeggen in deze streek. Het was hier destijds moerassig met visserij, kleinschalige landbouw en wat ambachtelijke nijverheid als middelen van bestaan

Het traject Amsterdam-Utrecht via Duivendrecht werd veelvuldig gebruikt. Vandaar dat er al zeker sinds de 17^e eeuw een uitspanning bij de Duivendrechtse brug was. Naast wat kleine nering bestond de bebouwing tot 1920 vooral uit boerderijen. Later werd het dorp geliefd als rustige woonplaats voor mensen met werk in de stad. Na 1960 nam de bebouwing zulke vormen aan dat veel van het oorspronkelijke verdween evenals het agrarische karakter van het dorp.

Wandelroute: om u te laten zien wat er van het oude Duivendrecht rest is er een historische bordjeswandelroute. Deze begint hier bij de pastorie naast de kerk en eindigt bij de Molenkade.

Het traject is inclusief terugwandeling plusminus 4 km lang. Een plezierige tocht door Duivendrecht.

Een beschrijving van de route kunt u tijdens de openingstijden ophalen bij de cafés aan de Rijksstraatweg of bij de Rabobank en bij de bibliotheek op het Dorpsplein.

Voor rondleidingen kunt u contact opnemen met mevrouw Jo Blom 06 - 22521536

Ferd van Schaik, bewoner van de Anthoniushoeve (hier met zijn wandelmaatje Jopie Euwe) is reuze trots op het mooie nieuwe welkomstbord Duivendrecht op het kerkplein

Rijksstraatweg 216–222

Foto uit 2006.

Sinds Open Monumenten Dag 2006 onderdeel van de historische bordjeswandelroute “Zichtbaar Duivendrecht”

Winkelnering

Dit rijtje van 2 woningen is rond 1900 gebouwd, typerend voor het vroegere dorpsgezicht.

Destijds waren het 4 woningen waarin zich tevens winkel- en bedrijfsruimtes bevonden.

De lokale bevolking kon er een tabakszaak vinden op de rechterhoek met erboven een schoenmakerij; in de linkerhoek een rijwielhandel, later een manufacturenzaak en een groenteboer. Hier woonden eens grote gezinnen. Rond 2000 zijn de woningen grondig verbouwd en intern gemoderniseerd.

Uitzicht achter de woningen Rijksstraatweg 222-216 in de jaren 50 van de vorige eeuw.

Nu het laatste restje van agrarisch Duivendrecht. Dit oorspronkelijke veenweidegebied met het authentieke slotenpatroon heeft natuurhistorische waarde. In het in 2003 vastgestelde bestemmingsplan Duivendrecht-Zuid heeft dit “weitjespark” een beschermde status gekregen. De SOD waakt en strijdt ervoor dat elke vierkante meter weidegebied blijft.

Anny, Corrie en Hennie
zijn heel trots op hun kleine
zusje in de wagen
Rietje Bon. 1931

Op 30 juli 1945 spelen
leerlingen van de Sint
Joannesschool,
waaronder Anny Bon:
Hans en Grietje.
Een zangspel ter ere
van pastoor Röben.

De zusjes Bon in de tuin
onder de duiventil.

Op de achtergrond
de Sint Joannesschool

Een verhaal over ons ouderlijk huis A.C. (An) Wierdsma – Bon

In 1932 kwam er een huis met bedrijfsruimte vrij aan de Rijksstraatweg 96, nu nummer 222. Mijn ouders zijn daar met mij komen wonen.

Het huis bestond uit een voorkamer met openslaande deuren, een ruime woonkamer met schoorsteen en ingebouwde kast, een aangebouwde keuken met hal en toilet. Links was een ruime gang en rechts een trap naar boven waar 1 slaapkamer en 1 grote kamer met vaste wastafel en een inbouwkast was. Voor die tijd was het niet klein, 4 meter – 8,5 meter. Er stonden liefst drie tweepersoonsbedden in.

Voor de oorlog werd de bedrijfsruimte gesloopt en volgens mij ook het huis ernaast. Aan ons huis werd een aanbouw gemaakt, waar moeder later een winkel kon drijven.

Achter de aanbouw, met tussen in een schuifdeur naar achter, een ruimte voor twee kleine autootjes van het merk Goliath en de wasmachine. Een grote houten kuip met een motor eronder en een wringer er op.

Vader had een groentewijk in Amsterdam en reed elke morgen naar de centrale Markt om verse voorraden te halen. Onze ouders hadden plezier in hun werk en genoten ervan om leuke fruitmandjes te maken: dan werden de appeltjes mooi glimmend opgepoetst.

's Winters brandde er een klein kacheltje opdat de aardappelen niet zouden bevriezen.

Toen wij wat groter werden hielpen wij mee door uit school te horen en te bezorgen in de Diemerlaan en in de Bijlmer. Vader had voor onze fietsen grote zijtassen laten maken waar de hele handel dan in kon. Door weer en wind: dat viel niet altijd mee.

Door de afbraak naast ons huis hadden wij veel speelruimte, dus op straat spelen was er nog niet bij. In de zomervakantie spande Pa een dekzeil voor ons, van groentekisten bouwden we een muurtje en zo hadden wij een hutje om buiten te spelen, uit de zon.

Inmiddels hadden wij een gezin met 6 kinderen Bon. Eerst 4 meisjes: Anny, Corrie†, Hennie en Riet en toen 2 jongens: Adriaan en Huub. Wat vonden wij het leuk dat er kinderen geboren werden: je was trots en mocht met de kinderwagen wandelen..”Niet te ver van huis!”.

De zusters van de overkant kwamen kijken in de wagen naar het nieuwe zusje en de broertjes.

Wij hadden het heel gezellig thuis. Vooral met Sint-Nicolaas, Oud en Nieuw en Kerstmis.

Als wij uit de nachtmis thuis kwamen was de tafel feestelijk gedekt en daags voor kerst werd de kerststal gezet. En natuurlijk was er gebakken en gebraden.

De verjaardagen van Pa en Ma waren knus. De mannen zaten te kaarten in de voorkamer en de vrouwen keuvelden met elkaar met een drankje erbij. Er werd veel gelachen.....

Gezongen werd er vooral tijdens de afwas. Alle kinderen hadden zo hun beurten.

Onze schooltijd verliep ook goed, maar verder leren was er niet bij. Pa zei altijd:”Leer maar een vak!”. En die opleiding volgden wij wel. Toen wij 17-18 jaar werden moesten wij een baan zoeken. Vader zag ons liever niet meer langs de deuren venten.

Zondags gingen wij altijd naar de kerk. Dat was geen probleem. Wij gingen gewoon en zelfs door de week. Pa liep altijd op klompen, maar 's zondags met gepoetste schoenen.

Dat was mijn werk: zaterdags schoenen poetsen. Later hielpen mijn zusjes ook mee.

1949 Anny in de operette "die Csardas Fürstin" Bij Con Amore in Betondorp.

Moeder, Hennie, Corrie en Rietje Bon aan de afwas. Op de verlovingsdag van Anny met Bertus Wierdsma in 1955.

Rijksstraatweg 222

Opa Bon
(Hendrikus Wilhelmus 1898-1978)
met zijn kleinzoon en naamgenoot Rick.

Onze jongens deden thuis ook heel veel voor moeder.

Pa was gek op autorijden en op zondagmiddag gingen wij wel op familiebezoek en zaten wij tot een bepaalde leeftijd achter in de bak. Toen de zaken goed gingen kocht pa een T-Ford, een luxe auto en toeren, maar die werd snel verkocht want dat kostte hem klanten.

Tante Hil, mevrouw Burghout, woonde in het huis schuin tegenover ons, waar nu Peter Griffesjoen woont op nummer 225. Zij kwam vaak bij ons en hielp moeder toen wij nog op school waren weleens met schoonmaken. Later kwam zij voor de gezelligheid op de thee, maar kon het niet laten dan toch de aardappels te schillen.

Natuurlijk haalden wij kattenkwaad uit. Dat hoorde er ook bij. En ik kreeg weleens met de stoffer op mijn kont! Of ik moest voor straf een kwartier stil op een stoel zitten. Daar had ik niet zo'n probleem mee. Corrie presteerde het om het schuurdak op te gaan. Dan viel de straf wel mee. Onze ouders waren al lang blij als ze er heel weer af kwam. Riet was ook een robbedoos. Hennie was rustiger. De jongens waren wat jonger en daar weet ik niet zoveel van. Toen had ik al een baan in het modevak. Hennie was ook goed in dat vak. Het hart van Corrie en Riet lag meer bij het winkelbedrijf.

Wij hadden een broer van mijn moeder in huis. Hij was vrijgezel en woonde nog thuis. Wegens het huwelijk van zijn broer kwam hij bij ons wonen. Hij was een goed mens die zelf weinig eisen had. Hij rookte pijp en dat geurde heerlijk.

Hij had een eigen slaapvertrek en sliep in de gang. En niet - zoals in de Amstelgids van 14 september 2006 vermeld staat - onder de trap. Op een gegeven moment werd het voor moeder toch te veel en ging oom Jan naar een broer in Diemen. Van daar uit was er bij zijn broer Herman aan de Korte Dwarsstraat een klein huisje voor hem gemaakt, waar hij tot zijn dood woonde. De man is gelukkig nooit dakloos geweest.

Gezellig hoor was het: 's avonds bij de kachel met een kopje koffie of thee.

Pa de krant en een sigaartje en de radio aan. Er was nog geen televisie.

De jongens zaten vaak bij Kolk op de boerderij. Adriaan was gek op vogels. Hij had een volière met parkietjes buiten staan. Verder waren er kippen in een ren en duiven in een til.

De duiven hebben wij in de oorlog opgegeten.

We deden aan gymnastiek in Betondorp en volgden Engelse les in Amsterdam-Zuid.

Corrie en ik zaten op de operettevereniging Con Amore in Betondorp. Wij traden vaak op met toneel- en dansspel. Dat was heel leuk. Wij hadden er heel veel plezier.

Toen ik met Bertus trouwde ben ik van de operettevereniging afgegaan.

Toen mijn ouders overleden wilde Corrie in het huis blijven wonen en heeft zij het gekocht.

Naar haar eigen ideeën wat laten veranderen. Ze was trots op haar tuin achter en daar zaten wij ook wel eens samen. Ik denk dat het wel wat te zwaar werd voor haar. Zij werd ziek en kreeg problemen met haar werk. Zij had altijd veel aanloop en werd ook veel geholpen.

Zij is in haar huisje overleden. Daarna hebben wij haar huis verkocht.

Wij hebben allen veel mooie herinneringen aan het wonen daar als gezin.

Wij hadden goede ouders en een gelukkige jeugd.

Riet van Blokland-Bon heeft ook mooie herinneringen aan haar jeugd aan de Rijksstraatweg 222 en aan de ouders, die alles deden wat goed voor de kinderen was. Riet had als dochter van de groenteman een eigen wijk, net als bij de bakkers en de slaggers.

Als het gezin Bon 's zondags uitrijden ging met de auto met drie wielen van het merk Tempo, dan werden op de bodem van de auto zakken met aardappelen gelegd en daar zaten de jonge kinderen met z'n allen bovenop en zongen het hoogste lied. En iedereen genoot!

Op zondagmiddag maakten de meisjes met moeder wolpoppetjes en leuke corsages met kraaltjes en ijzerdraad. In de sinterklaastijd bakten ze speculaas en suikerharten.

Later toen de meisjes wat ouder werden kwamen ze wat meer met de bewoners van de pastorie in aanraking door aardappels en groenten te bezorgen. Toen Riet op een dag weer eens aan de deur kwam deed een jong meisje van haar eigen leeftijd open. Zij was heel verlegen en vertelde dat ze uit Gelderland kwam uit het plaatsje Zieuwent. De juffrouw van de pastorie was bij moeder Bon geweest om te vragen of dat meisje, zij heette Ria Kempers, wel eens bij ons met de meisjes Bon mocht komen spelen. Dat meisje werd het vriendinnetje van Riet.

Riet mocht zelfs een weekje met haar mee op vakantie naar het huis in Zieuwent.

Toen de meisjes Bon weer wat ouder waren mochten zij met veel andere dames kerkwerken.

Tijdens het schoonmaken en van het kerkgebouw is door de dames heel veel gelachen.

Moeder Bon wilde juffrouw Annie van de pastorie graag een pleziertje doen. De juffrouw wilde wel eens een weekendje weg naar haar familie, maar wie moest dan voor de Pastoor zorgen? Nou, mijn moeder wist wel een oplossing. Daar waren de meisjes Hennie en Rietje wel goed voor. Daar zaten zij dan van 11 uur 's morgens tot 4 uur 's middags en zorgden voor de koffie en voor het middageten. Voor de avond nog het broodje klaar zetten en dan redde de Pastoor zich verder zelf wel. Riet vond het oppassen vreselijk. Veel erger dan Hennie, die het wat beter aanvaardde.

Tijdens de Open Monumentendagen 2006 was Riet 's zondags terug in de Sint Urbanuskerk voor een rondleiding. In de pastorie kwamen alle herinneringen aan de tijd van kerkwerken en het verzorgen van de Pastoor, als de huishoudster weg was, weer naar boven.

Riet van Blokland-Bon, Jo Blom en een bezoeker in de St. Urbanuskerk OMD 2006

De allerlaatste foto's van de groentehandel van de familie Bon achter Rijksstraatweg 96 waar voor het eerst in Nederland een schrapmachine gebruikt werd.

Nu Rijksstraatweg nummer 222, terras en tuin van de bewoners.

Moeder Bon met dochter Hennie in de groentewinkel.
21-06 1961

Links nog een stukje van de schilmachine.

Rijksstraatweg 222
na de restauratie

“Een heerlijk huis,
op een heerlijke plek”

November 2005

Verbouwing Rijksstraatweg 222

Op Koninginnedag in 1989 verhuisden we naar Rijksstraatweg 222, een klein, scheef hoekhuisje, waarvan de erachter gebouwde keuken een lange, brede scheur vertoonde. De zakkingen zouden zich echter gezet hebben en het naar voren hellen zou gebeurd zijn ten tijde van het dempen van de sloot. Daar vertrouwden we dan maar op en de eerste jaren was er niets merkbaar van verdere zakkingen. Enthousiast sloegen we aan het verbouwen. De gaskachel maakte plaats voor centrale verwarming en de trap naar de bovenverdieping werd omgedraaid, zodat er ruimte werd gewonnen in de woonkamer. Met de helling in huis leerden we leven. Herhaaldelijk renden we naar de 'lage' kant van het huis, als er weer eens een beker vocht omging, om de stroom zo snel mogelijk in te dammen en als onze zoon iets kwijt was wat kon rollen, zeiden we steevast: "kijk maar onder de verwarming" (die aan de 'lage' kant van de kamer stond).

- Toen de buurman van nummer 220 in 1991 nogal onverwachts verhuisde, nadat hij het pandje net van onder tot boven had opgeknapt, waren wij in de gelegenheid dat er bij te kopen. De eerste paar jaar hebben we het gemeubileerd verhuurd aan werknemers van Internationale bedrijven, die voor een aantal maanden of een jaar in Nederland aan de slag gingen. Deze situatie duurde tot eind 1993, toen we enkele maanden moesten wachten op een nieuwe huurder. En al wachtende realiseerden we ons, dat we ons aanvankelijke plan eigenlijk wel ten uitvoer konden brengen: in januari 1994 braken we de muren tussen 220 en 222 door en bewoonden van de ene op de andere dag een dubbel zo groot pand, met twee totaal verschillende inrichtingen!

We genoten ontzettend van huis en tuin, toen er vermoedens ontstonden, dat het naar voren hellen van het hele rijtje huizen van 216 t/m 222 erger werd. Er werden metingen verricht, die een bang vermoeden bevestigden. In ras tempo zakte de voorkant verder de grond in. Het verschil in hoogte tussen voor- en achterkant bedroeg inmiddels 30 cm over een lengte van 8 meter! Restauratie betekende, dat de huizen van binnenuit opnieuw onderheid moesten worden, waarbij alle muren gestript en de vloer verwijderd zou worden en alleen de kale muren bleven staan. Dat was even slikken, maar verhuizen i.p.v. restaureren was geen optie. We voelen ons erg thuis in Duivendrecht met zijn vele positieve en enthousiaste bewoners en een dergelijke 'tuinpad-van-mijn-vader-locatie' onder de rook van Amsterdam vind je nooit meer!

- Najaar 2001 was het zo ver. We vertrokken voor een half jaar naar de flat Saturnus, terwijl de heimachines hun werk deden. Het deed pijn om ons geliefde huis zo toegetakeld te zien, maar het voordeel was, dat we na afloop van de operatie de twee panden 220-222 zo konden inrichten, dat er binnen één geheel ontstond. De buitenkant zou het originele uiterlijk uit het begin van de vorige eeuw behouden: niet alleen de karakteristieke boograampjes, maar ook de gevelindeling, inclusief de buitendeur, zouden blijven bestaan, hoewel de hoofdingang aan de zijkant van het huis zou komen. Hiermee brak er weer een 'nieuwe' woonsituatie voor ons aan de Rijksstraatweg aan.

- Twee jaar werd ons rust gegund. Toen bleek, dat de houten schuur (voor oud-Duivendrecht de voormalige groentezaak van Bon), die aan ons huis vast gebouwd en niet onderheid was, langzaam wegzakte en loskwam van het wel onderheide voorhuis. Opnieuw moesten we een beslissing nemen over herbouw en/of herinrichting. We besloten tot een voor wonen geschikte herbouw en omdat de groentezaak van hout was, staat er nu een houten aanbouw achter het huis, precies op de plek waar eens de groenteschuur stond!

Een heerlijk huis op en heerlijke plek! Hans en Jopie Euwe

Boerderij Groot-Giessenhof huisnummer 19, op een gemeentedocument 8 januari 1915
 Eigenaar is C.de Vries uit Monnikendam en de bewoner J. C. Kaptein
 Koestallen met 42 staanplaatsen, waarvan 31 gewoonlijk bezet en 11 overige plaatsen.
 Schuurruimte voor noodstallen in de lengte 7, de breedte 5 op een aarden vloer.
 Plaatsruimte voor 10 en totale plaatsruimte over 20.
 In het woonhuis kunnen nog 4 personen extra ondergebracht worden.

Gemeente: IJDER-AMSTEL
 Weg: *Dinendrecht Hoek E. 2-11* *Oudekerkehoek Hoek E. 20-102*

NAMEN VAN		NAAM DER BOERDERIJ	HUIS- NUMMER	KOESTALLEN				Lengte breedte in den Palmariaal	SCHUURRUIMTE VOOR NOODSTALLEN				TOTAAL PLAATSRUIMTE	AANTAL PERSONEN BIJNA GEMIDDELD TOEGELIJD
EGENAAR DER BOERDERIJ	BOERDERIJ			STAN- PLAATSEN	GEWOONLIJK BEZET	OVERIGE PLAATSEN			LENGTE	BREEDTE	VLOER (*)	PLAATS- RUIMTE		
	<i>J. P. F. Kalk</i>		8	17	17	0		5	5	6	6			
	<i>H. Kalk</i>		12	18	18	0		12	5	15	15			
	<i>H. Kalk</i>		13	19	19	0		16	6	18	18		40	
	<i>H. Kalk</i>		12	12	12	0		2.66	1.11	2.4	2.4			
	<i>H. Kalk</i>		16	17	17	0		1.8	1.5	2.0	2.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		17	11	11	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		19	12	12	0		7	6	18	18		4	
	<i>H. Kalk</i>		21	12	12	0		1.2	1.2	1.2	1.2		16	
	<i>H. Kalk</i>		22	12	12	0		1.2	1.2	1.2	1.2		16	
	<i>H. Kalk</i>		31	12	12	0		1	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		12	12	12	0		6.6	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		15	15	15	0		11.2	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		13	12	12	0		1.6	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		14	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		15	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		16	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		17	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		18	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		19	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		20	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		21	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		22	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		23	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		24	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		25	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		26	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		27	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		28	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		29	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		30	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		31	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		32	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		33	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		34	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		35	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		36	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		37	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		38	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		39	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		40	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		41	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	
	<i>H. Kalk</i>		42	12	12	0		1.5	1.5	1.5	1.5		4	

(*) 1 = aarden vloer
 2 = steenen vloer
 3 = cement vloer

Gemeente IJder-Amstel
 Afdeling Registratie
 Ingekomen op 27-1-1915
 Ingeschied onder No.

Groot-Giessenhof nu Rijksstraatweg 125

Groot-Giessenhof aan de Rijksstraatweg nummer 19, rond 1920

De vaart van Beem links onder, genoemd naar de bewoonster in de jaren 40 van de vorige eeuw: moe Beem, maakte onderdeel uit van de schaatsroute in en rond Duivendrecht. Kinderen uit de Kloosterstraat konden over het bevroren water via de Kloostersingel en deze vaart van Beem met de schaatsen onder naar de Christelijke School, naast Groot-Giessenhof.

Klein-Giessenhof

Later bekend als het Meeringhuis. In vlammen opgegaan begin januari 1995

Mevrouw Verkerk (zuster van mevrouw Hooiveld van Groot-Giessenhof) met haar dochter en kleinkind voor Klein-Giessenhof rond 1920

Het verhaal van Groot-Giessenhof Geeke en Johan Mattijsen

De boerderij Groot-Giessenhof wordt genoemd op een stafkaart, zie het achterblad. Die kaart dateert uit de periode 1848 - 1850. Het is onduidelijk welke personen wanneer de eigenaren van de boerderij in die tijd waren. De boerderij lag aan de belangrijke Provinciale Weg, aangelegd door Napoleon om een snelle verbinding te hebben vanuit Utrecht naar Amsterdam.

Naast Groot-Giessenhof stond een kleinere boerderij, genaamd Klein-Giessenhof. Onbekend is of deze twee boerderijen bij elkaar hoorden. Langs de boerderijen, nu aan de Rijksstraatweg gelegen, liep een sloot, waarschijnlijk voor de afwatering van toiletten, wasgelegenheden en regenwater.

De verbinding van de erven met de straat verliep via bruggetjes.

De boerderij was rond 1918 in het bezit van ene mijnheer de Vries, zelf boerend in Purmerend. C. de Vries had Groot-Giessenhof verpacht aan de heer Kaptein.

Bij de Noord-Hollandse watersnoodramp van 1916 waren in de boerderij extra koeien ondergebracht. Dit blijkt uit een kopie uit de gemeentelijke belastingpapieren die nog in ons bezit zijn. De boerderij is rond 1923 afgebrand en op de "fundamenten" herbouwd.

En dat betekent dat de boerderij op een fundering van "koeienhuiden" gebouwd is.

Rond 1937 heeft de heer de Vries de boerderij verhuurd aan Familie Hooiveld en in 1945 zijn de panden verkocht aan de heer Veere. De oude foto's hebben we gekregen van mevrouw Hooiveld, die op de boerderij heeft gewoond.

In 1953 verkocht de heer Veere de boerderij aan de heer Johan Mattijsen (de vader van de huidige eigenaar), om daar zijn vrachtwagens te parkeren.

De boerderij bestond toen uit een woonhuis met daarachter een koeienstal, daarachter een houten varkensstal en aan de andere kant van het erf een paardenstal. Alles was in een zeer vervallen staat. Alle daken van de stallen en het woonhuis lekten; door het ontbreken van heipalen stonden de koeienstal en varkensstal zelfs op instorten. Door het dak was op diverse plaatsen gewoon de open lucht te zien. Het erf was zodanig modderig dat men er alleen met laarzen in kon baggeren. De drie "slaapkamers" (lees: hokken) op de eerste verdieping van het huis hadden noch verwarming noch elektrische verlichting. Behoudens een paar kleine stalraampjes, geen ramen en geen toilet en/of water. Achter de varkensstal stond een plee boven de sloot en daar kon een ieder zijn behoefte doen. Zich wassen deed men in de keuken.

- De boerderij werd in dat jaar van aanschaf (1953) geheel verbouwd en bewoonbaar gemaakt voor een gezin met 2 kinderen. Gedurende de zomer van 1953 werden onder andere in het woonhuis de keuken verbouwd en er werden toiletruimten en slaapkamers aangebracht. In de slaapkamers zijn toen grote koekoeksramen* geplaatst en er werd stromend water en elektra aangelegd. Om de eerste kou te verdrijven werden in de woonkamer en de gang op de eerste verdieping petroleumkachels geplaatst. Ook werd de "koeienstal" provisorisch gerepareerd om het in elkaar storten tegen te gaan. De houten varkensstal werd wat later afgebroken om plaats te maken voor een stenen stal. Helaas werd daar toen, door de gemeente, geen vergunning voor verleend en is de bouw hiervan toen niet doorgegaan.

Om het terrein geschikt te maken voor transport werden er toen - en alle jaren erna tot op de dag van vandaag - grote hoeveelheden grind uitgestrooid.

In 1978 verhuisde de familie J. Mattijsen Sr. naar Ouderkerk a/d Amstel en kocht Johan Mattijsen Jr. de boerderij van zijn ouders.

FAMILIE HOOIVELD ongeveer 1930

Johan

Ma

Pa

Pieter

Anna

Voor de paardenstal

1922 Opa Hooiveld met Freek

Er werd direct een aanvang gemaakt met noodzakelijke reparaties aan het woonhuis en de koeienstal. Deze laatste stond op instorten vanwege het 10.000 kilo zware pannendak in combinatie met de doorgeroeste palen en verrotte spanten en het ontbreken van een basis van heipalen.

Alle originele Noord-Hollandse stalramen werden gerenoveerd, de kapotte ramen gerepareerd of vervangen. Vloeren met vloerverwarming aangelegd in de stal om daarna te dienen als basis voor het geluidstechnisch bureau Audio Electronics Mattijsen.

In 1985 werd wegens ouderdom en instortingsgevaar "de Oude Paardenstal" afgebroken en in stijl, maar 6 meter langer en onderheid, weer opgebouwd. Ook hier werd weer gelet op het behoud van het originele uiterlijk en zijn de originele stalramen behouden.

In 1993 werd vergunning verkregen tot de nieuwbouw van "de Varkensstal". Nu wel geheid en weer opnieuw werd zoveel mogelijk gedaan om het plattelandskarakter van het geheel te behouden. Als laatste werd in 2000 "de Koeienstal", inmiddels overgenomen door de 3e generatie Mattijsens: Eric en Roland, geheel afgebroken en compleet herbouwd en onderheid. Alle drie de stallen maken nu deel uit van het geluidstechnisch bureau Audio Electronics Mattijsen.

De naam van de boerderij heeft op het hek gestaan. Op een oude foto staat de helft van het hek. Het totaal doorgeroeste hek hebben wij helaas in een vlaag van verstandsverbijstering afgebroken en weggedaan.

*Noot van de redactie:

De definitie van een koekoek of koekoeksraam is als volgt: lichtkooi, glazen raam of kap om bovenlicht loodrecht of schuin te laten vallen in een zolder, trappenhuis, cel of kelder. In het laatste geval beschermd door een muurtje dat een lichtkolk vormt.

Met dank aan Huub Bon, beheerder van het Gemeentelijk Historisch Museum Ouder-Amstel in Ouderkerk en Ir. Judith Toebast Stichting Historisch Boerderij-Onderzoek SHBO Arnhem

Mag ik mij even voorstellen. Ik ben Ton (Anton) Ramaker geboren op 2 maart 1942 in Amsterdam uit het huwelijk van Anton A. Ramaker en Geertruida Koppen.

Ik zoek informatie over mijn grootouders: **Paulus Koppen** (geboren 31-01-1896) gehuwd met Heiltje Spel (geboren 14-07-1899) tot en met 1945 gewoond hebbende **Tamarinestraat no. 10** in Duivendrecht.

Paulus was onder andere van beroep artiest/goochelaar en in hun huis in Duivendrecht kwamen veel artiesten over de vloer. Paulus en Heiltje waren vanaf 1936 lid van de NSB en zijn daarvoor na 1945 gestraft en geïnterneerd geweest.

Daarna zijn zij naar Amsterdam verhuisd.

Hun drie kinderen: Geertruida, Heiltje en Paulus zijn in Duivendrecht naar de Lagere School gegaan, zo ver ik weet bezochten zij de Christelijke School.

Geertruida en haar man A.A.Ramaker - mijn ouders dus – hebben in 1942 nog een tijdje bij haar ouders ingewoond in de Tamarinestraat en mijn babytijd heb ik daar doorgebracht.

Mijn moeder is destijds per koets vervoerd naar het Burgerziekenhuis aan de Linnaeusstraat in Amsterdam om daar van mij te bevallen.

In 1943 zijn Geertruida Koppen en haar echtgenoot Ramaker vertrokken naar Amsterdam.

Paulus Koppen, mijn grootvader, is in de dertiger jaren van de twintigste eeuw bestuurslid geweest van de Oranjevereniging Jong Nederland in Duivendrecht. Als dank daarvoor heeft hij van de vereniging een album met foto's gekregen. Dit album is helaas niet in ons bezit.

In de Cinetone studio's werden Nederlandse films opgenomen en volgens de verhalen zouden leden van onze familie daarin gefigureerd hebben.

De vader en moeder van Paulus (P. Koppen en G.Nieuwenhoff) woonden in de jaren dertig van de vorige eeuw op de Molenkade 43-44 in Duivendrecht.

Het woonhuis heette Geertruida, dat stond ook op de voorgevel. Mijn moeder Geertruida Koppen heeft daar de eerste steen gelegd.

Mijn overgrootvader bezat een suikerverpakkingsbedrijf. Dit zou naast het woonhuis gelegen zijn geweest. Het bedrijf heette "de Gebroeders Koppen" en het leverde verpakte suikerklontjes en suikerzakjes. Het bedrijf is in 1930 verkocht aan de Fa van Oord.

Mijn overgrootvader stamde uit een familie die o.a. ook luxe poffertjeskramen bezat.

Overgrootvader Koppen heeft ook een tijdje in het bioscoopwezen gezeten en was lid van de Nederlandse Bioscoopbond (in de jaren 20?)

Ik zou wat meer willen weten over de tijd dat mijn grootouders in Duivendrecht woonden. Bijvoorbeeld verhalen en foto's.

Misschien kan ik zelfs aan een kopie van de foto in het Oranje herdenkingsboek uit de jaren 30 komen. Ook wil ik graag wat meer weten over de suikerverwerkingsfabriek van mijn overgrootvader aan de Molenkade.

Alvast bedankt! Ton Ramaker, Radeborg 40 6228 CV Maastricht

T 043-3615921 E a.a.ramaker@hccnet.nl

U kunt uw reacties direct toesturen aan Ton Ramaker. U kunt uw reactie ook aanleveren bij de redactie van ODS. Dan zorgen wij dat de gegevens over (over-)grootvader Koppen bij Ton komen. Wij kunnen u nog twee heel oude foto's van het huis Geertruida op de Molenkade laten zien. Daar is de locatie goed te zien is, maar de foto's niet duidelijk genoeg om in ODS te plaatsen. Alle andere foto's over de familie Koppen treft u op de volgende bladzijden aan.

De overgrootouders van Ton Ramaker

P. Koppen en G.Nieuwenhoff met hun kinderen:
Paulus * 1896 (de grootvader van Ton Ramaker), Miep, Cor en Gerard

Het suikerverpakkingsbedrijf van de Gebr. Koppen leverde verpakte suikerklontjes en suikerzakjes, gesitueerd naast het woonhuis Geertruida nummer 43-44 aan de Molenkade. Het bedrijf is in 1930 verkocht aan de Fa van Oord.

Heiltje Spel	Paulus Koppen	Cornelis Koppen	Mien
Paulus Koppen Sr	kleinkinderen	Geertruida Nieuwenhoff	

(Groot-)moeder Heiltje Koppen – Spel met haar kinderen: links dochter Geertruida (de moeder van Ton Ramaker), rechts dochter Heiltje en zoon Paulus.

1942 Antoon Adriaan (Ton) Ramaker in de Tamarindestraat in Duivendrecht. Op de arm van de dame met de hoed, zijn oma Heiltje Koppen – Spel (* 1899)

Schoolse start van de Rabobank.

In dorpen waar vroeger de boeren de meerderheid van de bevolking uitmaakten, werd op hun eigen initiatief een Boerenleenbank dan wel een Raiffeisenbank gevestigd. Het is duidelijk dat beide banken gespecialiseerd waren in de financiële kant van het boerenbedrijf. Later werden de twee banken samengevoegd onder de naam: Rabobank.

In Ouderkerk aan de Amstel was al een vestiging van deze bank, toen na de Tweede Wereldoorlog de behoefte aan een filiaal in Duivendrecht groeide. Aangezien er niet meteen een locatie beschikbaar was, besloot men zittingen te houden in de Christelijke School, nu D' Oude School genoemd.

De heer P.P.Jansen, die in april 1983 met de Vut ging, herinnert zich nog hoe hij op vrijdagmiddag op de fiets naar Duivendrecht reed met achterop de bagagedrager een aktetas met daarin ongeveer 5000 gulden. In de kamer met de erker, nog altijd zichtbaar, richtte hij zich in om de klanten te ontvangen.

De schoolkinderen konden en passant leren sparen. Dit kindersparen ging met behulp van zegeltjes, die op een kaart geplakt werden. Bij een volle kaart werd het gespaarde bedrag in een boekje bij geschreven.

Toen dit onderkomen niet meer voldeed werd een tussenoplossing gevonden door zitting te houden in het toenmalige politiebureau. Dit kleine houten gebouwtje stond aan de Rijksstraatweg, in de boomgaard van boerderij "Mijn Genoegen", het terrein van de familie Kolk. Het gebouwtje was multifunctioneel, want bijvoorbeeld burgemeester Visser ontving hier de Duivendrechtters op zijn spreekuur en de heer Stort van de Oudheidkamer (nu het Gemeentelijk Historisch Museum) heeft er een tijdje zijn activiteiten kunnen ontplooiën.

Toch werd de Rabobank gedwongen door het alsmaar groeiende klantenbestand om te zien naar een meer permanente vestiging, die gevonden werd in de uitbouw van het rode flatgebouw aan de Rijksstraatweg. Het pand was destijds niet zo hoog als nu, niet zo groot, maar al een hele verbetering. Er pasten 3 balies en 2 bureaus in. De kluis stond erachter. De apparaten, waaronder een rekenmachine, werden handmatig bediend. Wat nu ook absoluut niet meer zou kunnen uit veiligheidsoverwegingen was het vele glas in de pui en de mogelijkheid voor iedere klant om zo maar binnen te lopen.

Bekende namen uit die tijd zijn de heer Jaap Manintveld, later geëmigreerd naar Australië, de heer Henk van Raalte, Pieter H. Kuiper en Joke Meurs. De meeste van de hier genoemde mensen hebben het 30 tot 35 jaar volgehouden. Hier was eindelijk het officiële bijkantoor van de Rabobank, ressorterend onder Ouderkerk. Iedere dinsdagavond was als extra service de bank open.

Op een goed moment zou een zware brandkast van Lips geplaatst worden. De onder het gewicht doorzakkende vrachtwagen kon net met veel passen en meten onder de poort door en op die manier achter het rode flatgebouw komen. Dat ging allemaal net goed. Opgelucht wilde de vrachtwagenchauffeur terugrijden, maar hij kon niet terug onder de poort door.

Even was hij verbaasd tot hij begreep, dat nu de zware lading gelost was de vrachtwagen hoger op de weg lag. Om toch nog onder de poort door te kunnen, moesten straattegels tijdelijk weggehaald worden.

Later bleek een nog zwaardere brandkast noodzakelijk, maar bij de bezorging van het gevaarte ging weer wat mis. Voor de zekerheid had men een heftruck ingezet om verrassingen bij het plaatsen te voorkomen. Echter, net op dat moment was het treinongeluk bij Duivendrecht gebeurd 03-06-1971 en werden alle heftrucks in de buurt naar de rampplek gedirigeerd. De grote kluis liet men pardoos op straat staan tot na een dag of twee het karwei afgemaakt werd.

In de dorpsherinnering leeft voort hoe Kees Koster van de Oud-Diemerlaan, alias "Bolle Kees", de Kabouter, bekend om zijn spontane luidruchtige opmerkingen, de beheerder met puntbaardje van het kantoor begroette met "hé sik" en meteen lik op stuk geantwoord kreeg "dag kammenbreker". Dit omdat Kees kaal was.

Op een dag kwam een dame aan de balie melden, dat zij haar kluis in wilde. De beheerder keek haar monsterend aan en merkte op, dat zij er beslist niet in paste.

De vroegere beheerders koesteren deze en andere herinneringen aan het dorpse karakter van de bank. Hele verhalen gingen over de balie, waarbij de bankzaken in vergelijking nietig leken. De heer Kuiper merkte op: "je was soms een soort biechtvader".

Overigens was het soms zo stil, dat iemand van de bank tijdens kantoortijd rustig de auto kon wassen. Het was een knus kantoor met veel onderlinge gezelligheid.

Elk jaar in oktober was er de Rabo Spaarweek. Van jong tot oud kon zijn spaarpot met geld komen brengen, soms kistjes of dozen vol geld. In ruil voor het toevertrouwen aan de bank van hun spaargeld kreeg een ieder een bij zijn of haar leeftijd passend cadeautje.

De bankmedewerkers hadden het dan heel druk en het kantoor pulde uit van de klanten. Vooral de kinderen kregen aandacht, opdat zij leerden te sparen en al op korte termijn daar een beloninkje voor terugzagen.

Bij het programma Telebingo, een zeer populaire show op de televisie in die tijd, was de Rabobank betrokken. Dat betekende, dat iedereen op vrijdagmorgen de kaarten kwam halen om 's avonds te kunnen meespelen.

De klanten stonden in rijen voor de deur. Het was een gekkenhuis en er werd een limiet gesteld aan het aantal die je per persoon meekreeg, anders waren er beslist niet genoeg.

In november 1979, met het ontstaan van het Dorpsplein, verhuisde de Rabobank naar de eigen stek aldaar.

De betrokkenheid van de Rabobank bij dorpse manifestaties en hun actieve financiële steun aan onder andere culturele evenementen, doet ons veel plezier.

Als Stichting Oud-Duivendrecht hebben we dat ondervonden.

Zonder het enthousiasme en de financiële bijdrage van de Rabobank waren de bordjes van "Zichtbaar Duivendrecht" er niet gekomen.

Geschreven omdat we zo blij zijn met de historische bordjesroute en de spontaan positieve reacties op deze wandelroute.

Jo Blom.

Tekst op het bordje bij de d'Oude School:

Hier huisde tot 1973 de *protestants-christelijke lagere school*. Gebouwd in 1925, door de architecten Maarse en Pool en de aannemers A. en W. de Bruin.

De school is gesticht door de Vereniging tot Stichting en Instandhouding van Christelijke Scholen te Duivendrecht. Deze vereniging sloot zich aan bij het reglement der Vereeniging voor Christelijk Volksonderwijs. In 1930 werd een vierde lokaal aangebouwd. In 1935 werd in een houten gebouw, achter de lagere school, een kleuterklas gehuisvest. De *eerste leerkrachten* van de school waren: dhr. J. Elfrink, hoofd der school, mej. Oostveen, mej. G.I. Haan, dhr. H.F. Grimme, een oudere broer van het latere schoolhoofd A.A. Grimme en mej. E.G. van Bruinisse. Het aantal leerlingen schommelde rond de 100. Een sportzaal was lang een wens, maar werd hier nooit gerealiseerd.

Dit bordje is er een van een serie van 13 bordjes en maakt onderdeel uit van de historische bordjeswandelroute ZICHTBAAR DUIVENDRECHT, ontwikkeld door Stichting Oud-Duivendrecht met financiële ondersteuning van de Rabobank Abcoude-Ouder-Amstel.

De zichtbare dorpsschool van Duivendrecht.

Met de ingebruikname van de scholen in de Zonnehof was de jeugd verdwenen uit het gebouw van de Christelijke School, maar het pand stond allerminst leeg. Als gemeentelijk gebouw met nog onbekende bestemming had Ton Albers er zijn atelier om naar hartelust zijn schilder- en tekenkunst te beoefenen. De AGO, die als plantsoendienst het groen onderhield in Duivendrecht, had er een lokaal om te schaffen en gereedschap in onder te brengen. En er was ook nog een architectenbureau. Wat nu de Kleine Kerk heet huurde een lokaal. Mevrouw Bredschneider, die graag iets voor de ouderen in Duivendrecht wilde doen, en die verbonden was met de kerk, zag een mogelijkheid in dat lokaal.

Dat was op het juiste moment. De Stichting Dienstverlening Ouderen in Ouder-Amstel, kortweg de SDO, was eveneens op zoek naar een onderkomen om ouderen een ontmoetings- en activiteitenruimte te verschaffen. Mevrouw Schutte werd afgevaardigd door de Stichting Bejaardenhuisvesting Duivendrecht (gebouw 't Reijgersbosch) om als bestuurslid in de SDO plaats te nemen. Zij kan het zich nog goed herinneren hoe er gestreden werd om voor het gebouw de door de SDO gewenste bestemming te verkrijgen. In het gemeentehuis circuleerde de opvatting, dat er een nieuw Dorpshuis in Duivendrecht stond waar gemakkelijk de ontmoetingsplek van ouderen en hun activiteiten ondergebracht konden worden.

Het tegenargument van de Duivendrechtters was, dat men net als in Ouderkerk een eigen plek wilde waar de ouderen onder elkaar konden zijn.

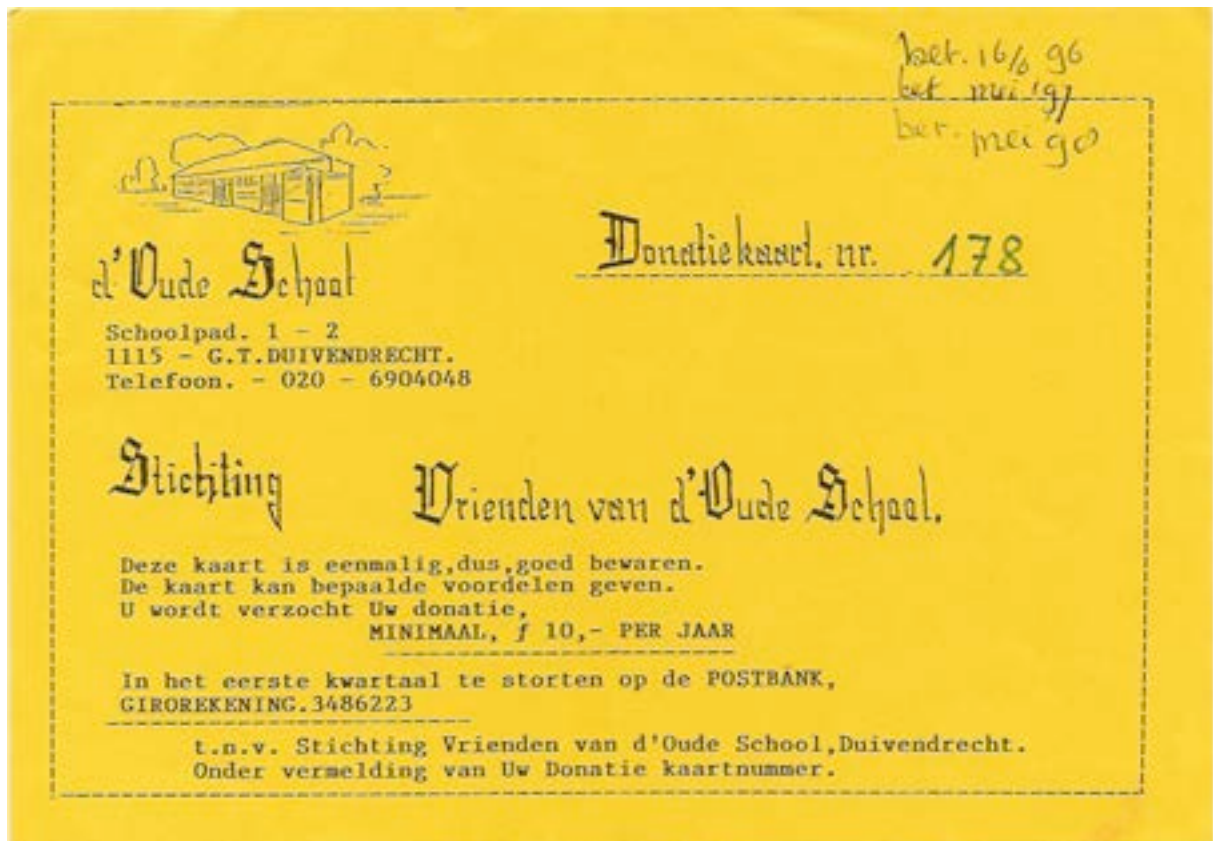
Inmiddels werden de plannen van de gemeente duidelijker en die wezen op sloop van het schoolgebouw. Opeens was iedereen alert en sloeg men de handen in elkaar. In het atelier van Ton Albers kwam men bijeen onder het genot van een lichte lunch om het protest te organiseren. Wethouder Klopper werd benaderd, die als Duivendrechtter met een vader, die voorzitter van het schoolbestuur was geweest, wel oren had naar behoud van de voor veel Duivendrechtters belangrijke plek uit hun jeugd. Hij wist het gemeentebestuur over de streep te halen. Eén lokaal leek te weinig en wethouder Klopper was ervan overtuigd, dat de AGO er wel uit kon: hun spullen pasten immers in een container. Het Kleine Kerkje verwierf in de Aanbouw voldoende ruimte, zodat het lokaal niet meer nodig was.

De grote vraag was: hoe aan geld te komen? Allerlei acties werden op touw gezet, bijvoorbeeld een bazaar in het schoollokaal en op het schoolplein en meedoen aan de bazaar in het Dienstencentrum in Ouderkerk. Een donateursactie bracht ook nog het nodige op.

De penningmeester had zich laten overtuigen van een goede investering en zo ging de restauratie van start. Ze begonnen bij nul, zo verschrikkelijk zag 't eruit. De ouderen zelf klaarden de klus. De verbindingsmuur tussen de twee lokalen moest gesloopt worden en het puin afgevoerd. De heer Wesseling met 2 rechterhanden, elektricien, en degene ook die min of meer het beheerderswerk op zich nam, was onmisbaar tussen de vele enthousiaste hardwerkende vrijwilligers. Er werd gewit en behangen en men organiseerde het oude meubilair van het 't Reijgersbosch en het oude servies van Theresia Rustoord uit Ouderkerk voor wat inmiddels genoemd werd d' Oude School. Van alle kanten kwam er hulp om aan de inrichting van onder andere de keuken bij te dragen.

Het prachtige tegelplateau met kraantje moest verplaatst worden naar de gang, anders zou het alleen nog in de keuken te zien zijn. De deskundige, die dat wilde proberen zonder garantie, vroeg wel 2000 gulden, maar op miraculeuze wijze is het perfect gelukt. Een wens van mevrouw Schutte is nog, dat het kraantje waaruit zoveel schoolkinderen gedronken hebben, als een fontein gaat sproeien.

Met de SDO als huurder bleef de gemeente de eigenaar. Later, toen er duidelijk aanpassingen en vernieuwingen noodzakelijk waren om de toegankelijkheid te waarborgen, iets wat ook wettelijk verplicht gesteld werd, had de gemeente wel plannen, maar is de SDO te rade gegaan bij de provincie. Hieruit vloeide een plan voort wat wel duur was.

Niet voor niets is toen de Stichting Vrienden van d' Oude School opgericht en werd financiële hulp bij het Julianafonds gezocht en verkregen. Vervolgens kon de verbouwing beginnen. De oude kinderw.c-tjes die te klein en te laag waren voor de ouderen om nog maar te zwijgen van mensen met grote maat of rolstoelgebruikers moesten nu echt vervangen worden. De gang was te smal en de entree ongeschikt voor een rollator en een rolstoel. Zo verdween grotendeels wat aan de jeugd herinnerde en werd het een echt ouderenhonk. Veel activiteiten voor ouderen vinden nog altijd plaats in d' Oude School. Ooit begon de heer Wesseling een kookgroep en nog altijd zorgt die groep ervoor, dat er eenmaal per maand warm gegeten kan worden. Daartoe werd de keuken steeds verder aangepast en verbeterd tot en met een afwasmachine. Heel modern is het Internetcafé, maar op maandagmorgen is er net als vroeger het ouderenkoor, terwijl 's avonds de beroemde Monday Singers oefenen. Er is elke week een soos en een avond lang wordt er met veel plezier gebridget. Meer bewegen voor ouderen, yoga en stijldansen houden de spieren soepel terwijl koersbal en Kreatief Atelier een stimulans zijn voor recreatie. Soms is er bingo. Kortgeleden was opnieuw een opknopbeurt nodig om de bruikbaarheid van de SDO-ruimte in deze tijd te garanderen. De feestelijke heropening op vrijdag 6 oktober 2006 maakt dat "d' Oude School" in de belangstelling blijft. Het karakteristieke gebouw met zoveel herinneringen van Duivendrecht is het ten volle waard door onze dorpsgenoten gekoesterd te blijven.

De hardnekkige geruchten over sloop hangen als een dreigende donderwolk boven het schooldak. Duivendrecht, let daarom op Uw SAECK!

De Bibliotheek op het Dorpsplein
Dorpsplein 60 1115 CX Duivendrecht T 020 6952282 E dvdouk@oba.nl

Meer dan dertig procent van de Duivendrechtters is lid van de bibliotheek en genieten 19 uur per week van het aanbod aan boeken, kranten, tijdschriften, cd-rom's en video's.

In 2004 zijn er ook DVD's voor de jeugd aan toegevoegd.

Een rek met folders, in de voorhal van het Dorpshuis is ook buiten de openingstijden toegankelijk. Agenda's en verslagen van de gemeentelijke commissie's en van de raadsvergaderingen kunt u hier inzien.

Geregeld organiseert het filiaal activiteiten zoals internetinstructies, de Kinderjury en de (Kinder -) Boekenweek en dia-avonden en presentaties van de Stichting Oud-Duivendrecht.

Er zijn 6 internet pc's beschikbaar.

De Waaier, een rek met panelen met daar in historische kaarten, oude foto's en verslagen uit Oud-Duivendrecht vindt u bij binnenkomst in de bibliotheekruimte rechts.

Openingstijden:

Maandag 14 – 20 uur

Dinsdag gesloten

Woensdag 10 – 17 uur

Donderdag 14 – 17uur

Vrijdag gesloten

Zaterdag 11 – 14 uur

Op 6 juni 2006 werd in Duivendrecht historie geschreven. In de hooimijt achter de voormalige Sophia's hoeve, het huidige Wintershoven, werd het allereerste huwelijk op Duivendrechtse bodem gesloten.

Er zijn vele prachtige plekken op deze locatie, Rijksstraatweg 224-226 voor een trouwplechtigheid zowel binnen, in het mooie atelier, als onder het dak van de hooimijt.

De omgeving leent zich uitstekend voor het maken van de trouwfoto's.

Vanaf 16 september exposeert Marja Verhage, zowel in het atelier als in de beeldentuin.

“Het driedimensionaal werken met eeuwenoud materiaal trekt me heel sterk, het is tastbaar, je kunt erom heen lopen. Je creëert iets uit zo'n eeuwenoud stuk steen, wat een Beeld, een Iets wordt. Tijdens het werken merk je de overgang van, nu is het nog een brok steen en bijvoorbeeld een dag later is het een beeld in wording. Je herschept de steen tot iets nieuws, dat onder je handen vorm krijgt.” aldus exposant Marja.

Voor reserveringen en informatie: HarfArt T 020 6000988 M 06 24809731 E info@harfart.nl

Veel abonnees van Oud-Duivendrechtse Saecken volgen met plezier de cursus georganiseerd door de **Vereniging voor Heemkennis "Ons Amsterdam"**. Als u dit oktobernummer van ODS ontvangt is de cursus voor het seizoen 2006/2007 al gestart. Vaste cursisten weten dit al. Omdat u de lezingen ook los, per keer, kunt volgen willen wij u het aanbod niet onthouden.

- Dit jaar herdenken wij dat P. J. H. Cuypers 180 jaar geleden werd geboren, en volgend jaar, dat hij 85 jaar geleden stierf. Daarom zal deze cursus voornamelijk in het teken van de 19^e eeuwse architectuur staan.

- De cursus wordt zoals gebruikelijk gegeven in de "bijna vernieuwde" aula van het Pieter Nieuwland College, Nobelweg 6 in Amsterdam-Oost, vlak bij het Amstelstation en wel op de onderstaande woensdagavonden van 20.00 tot ongeveer 22.00 uur.

- De kosten voor de gehele cursus zijn Euro 30.00 per persoon. Euro 28.00 met de 65+ pas. Het cursusbedrag svp overmaken op rekening 545554977 ABN/AMRO ten name van J.H. van Tongeren te Maarssen. Uiteraard kunt u ook per lezing betalen: 4euro per avond.

PROGRAMMA 2006/2007

27 september J.H. van Tongeren

Het begin van Amsterdam, waarom de Oude Zijde de Nieuwe Zijde is.

11 oktober J.H. van Tongeren

Het Eclectisme of Eclecticisme. De bouwkunst in het midden van de 19^e eeuw.

25 oktober J.H. van Tongeren

Het plan Sarphati en de architectuur van onder andere C. Outshoorn

8 november J.H. van Tongeren

De Cityvorming, met name 19^e eeuwse architectuur aan de N.Z. Voorburgwal/ Raadhuisstraat.

22 november J.H. van Tongeren

De Neo-Renaissance in Amsterdam □

6 december A.J. Looyenga

Van Neo-Grec tot Neo-Gotiek of van Suys tot Cuypers

20 december J.H. van Tongeren

Het interieur van een Cuypers - Tepe kerk

7 februari D. Keijzer

P.J. H. Cuypers

21 februari D. Keijzer

Het Centraal Station en Rijksmuseum

7 maart D.A van Dijk

De tuinen van het Rijksmuseum.

21 maart W. Hersbach

Berlage en Amsterdam Zuid.

4 april S. Giling

Navolging, mode en trends in de architectuur van de 20^e eeuw.

(Wijzigingen voorbehouden)

Voor meer informatie J.H. van Tongeren tel/fax 0346 560947

e-mail j.h.v.t@12move.nl

(Wetensw)aardigheden.

De **website** waarop u historische gegevens kunt vinden over Duivendrecht en SOD/ODS is geworden: <http://home.wanadoo.nl/sic/sod> . Gelukkig blijft Rob Veldhuijzen van Zanten de site voor ons onderhouden.

ODS Nummer 3, jaargang 2 van juli 2005 met als titel:”Wie de jeugd heeft...” was voor een groot deel gewijd aan de geschiedenis van de Jeugdraad en de activiteiten in de Meidoorn. De Jeugdraad, zoals die de laatste jaren gedraaid heeft, houdt op te bestaan. 10 en 11 juli jl reden de vrijwilligers van O.P.A. hun laatste ronde. De activiteiten voor de jeugd zullen in de toekomst onder de Dorpsraad gaan vallen. Als die plannen geconcretiseerd zijn worden de Duivendrechtters hierover uitgebreid geïnformeerd.

Ter afsluiting van een periode is er **voor alle medewerkers en oud-medewerkers van de Meidoorn een festiviteit op zaterdag 14 april 2007**. Voor genodigden is er een ontvangst vanaf 16 uur en vanaf 20 uur is er een knalfeest met live zangers en zangeressen. Geef deze datum alvast aan elkaar door.

Mevrouw **Wil Bart** versterkt sinds deze zomer als **bestuurslid** de Stichting Oud-Duivendrecht. U kent deze ervaren gids van “Mee in Mokum” al van de rondleidingen in de Sint Urbanuskerk. Wil treedt ook op als gids bij de culinaire-historische wandelingen in Ouderkerk.

Het kerkbestuur van de Sint **Urbanuskerk** in december een **kerstuitvoering** gepland.

Naar aanleiding van de vorige uitgave is de redactie van alle kanten geïnformeerd over de oudste steen in een woonhuis in Duivendrecht. De achternaam van het meisje **Martine** dat in 1930 de eerste steen legde aan de Rijkstraatweg 49 is **Van Ee**.

Mevrouw A.H. Toebes-Smit uit Muiden, Alie Smit van de Diemerlaan A 232-Weesperkarspel heeft ons bovendien zeer waardevolle aanvullende informatie gegeven over eerdere artikelen in Oud-Duivendrechtse Saecken. Zij kent het alleroudste taxibedrijf uit Duivendrecht van de firma Barteling en de alleroudste melkhandel van de familie Redegeld. Van het oude postkantoor aan het einde van de Rijkstraatweg weet zij ook het fijne. Zij heeft er zelfs foto's van. U begrijpt het al:over **de herinneringen van Alie Smit** gaat u nog heel veel horen.

Een Duivendrechtster stelde voor om de naam Kloosterstraat te wijzigen in KloosterWEG!

Er wordt gefluisterd dat er binnenkort weer een Oranjecomité Duivendrecht opgericht wordt.

Met een feestelijk concert is op zondag 17 september 2006 in de Sint Urbanuskerk, Achterdijk 1 in Ouderkerk aan de Amstel de voltooiing van de allesomvattende restauratie gevierd van het **Vollebregtorgel** (1878). De neogotische kas werd, in architectonische harmonie met het kerkgebouw, ontworpen door Pierre Cuypers. De kas, de windladen, de klaviatuur, het spelen en registermechaniek en vrijwel alle pijpen stammen nog uit de oorspronkelijke bouwperiode. Het machtige orgel met zijn 24 registers van de meesterorgelmaker uit den Bosch is een Rijksmonument.

In Oud-Duivendrechtse Saecken hebben wij uitvoerig bericht over het leven en het werk van de slager **Gerrit van Walbeek** (1917) en de melkboer **Kees van Schaick** (1925).

Op 7 juli 2006 zijn zij beide overleden en tijdens uitvaartdiensten in de Kleine Kerk en de Sint Urbanuskerk in Duivendrecht herdacht.

(WETENSW)AARDIGHEDEN

Onder het motto: Tussen Duivendrecht en Diemen ligt de Molenkade, zijn door de redactie van Oud-Duivendrechtse Saecken in juli 2006 voor u twee panelen NIEUW toegevoegd aan de **Waaier** in de **Bibliotheek** op het Dorpsplein in Duivendrecht. Het betreft de historie van de familie Portengen, een beroemde molenaarsfamilie. Het dieselgemaal en de molen aan de Molenkade, die in Diemen de Venserkade heet herinneren aan deze hier alom bekende familie. Het nieuwe expositiemateriaal is gebaseerd op 2 artikelen uit het tijdschrift van de Historische Kring Diemen. Behalve over de familie gaat het ook over de molen zelf, die nog in afgeknotte vorm te bewonderen is. Tip: maak eens een wandeling naar de molen langs de Molenkade. Deze locatie vormt de finale van de historische bordjeswandelroute Zichtbaar Duivendrecht. Bij het hoekhuis van de Molenkade is op Open Monumenten Dag 9 september jongstleden het verloren bordje vervangen en in de tuin geplaatst.

Via de familie Wouda kregen wij de beschikking over twee originele gebedsafbeeldingen met een aanroep tot de Heilige Michaël, uit het bezit van Zuster Josepha. Dit paneel komt er aan.

De afgelopen maanden is er door de vrijwilligers van de beheersgroep hard gewerkt om het interieur van **d'Oude School** een nieuwe uitstraling te geven. Op vrijdag 6 oktober jl is na de opknabbeurt (of zo u wilt: de remake) onder het genot van een drankje en een hapje de hernieuwde school - nu een intensief activiteitencentrum voor ouderen - in gebruik genomen. Aan de wanden van de oude schoollokalen kunt u heel veel verzamelde oude klassenfoto's vinden van de Christelijke School, die van 1 september 1919 - 1973 hier gevestigd was.

Ook komen in d'Oude School de te zijner tijd schoolfoto's van de RK Sint Joannesschool te hangen. Dit schoolgebouw en het naastgelegen zusterhuis bestaan niet meer. Zij moesten wijken voor de aanleg van de metro en het spoor. In 1912 besluit het RK Kerkbestuur van de Sint Urbanuskerk een eigen parochieschool te stichten en te bouwen, bestemd voor jongens en meisjes tot dertien jaar. Het geven van onderwijs wordt overgedragen aan een zustercongregatie van de Voorzienigheid in Amsterdam, aan de Lauriergracht. Op 3 november 1913 heeft de inwijding van de Sint Joannesschool en het Zusterhuis plaats. Voor de lagere school komen er beneden drie lokalen. Daarnaast nog een lokaal voor de bewaarschool en op de bovenverdieping de naaischool. In 1960 na het vertrek van de zusters wordt de school een lekschool. Het nieuwe schoolhoofd wordt een man: de heer A. Bekema.

Sinds 1985, bij het samengaan tot één basisschool van de kleuterschool Paulus de Boskabouter en de lagere school Sint Joannes kreeg de school, die sinds 1973 (in gebruik genomen in november 1978) in het Zonnehofplantsoen ligt, zijn naam: A. Bekemaschool.

Misschien hangt uw eigen schoolfoto wel in d'Oude School of de klassenfoto van uw ouders of grootouders. Weet u nog wie uw meester of uw juffrouw was? Heerlijk hè, die schoolreis..... In Oud-Duivendrechtse Saecken starten wij met een rubriek: **De klassenfoto van....**

De Klassefoto van Netty Pieneman-de Jonge
Christelijke School Schooljaar 1945-1946

Leerkracht:

Juffrouw van Ee, later mevrouw Pool. Zij hielp bij ziekte van anderen zelfs nog in het begin van de jaren 70. Zij heeft later ook jaren in het schoolbestuur gezeten.

Bovenste rij van links naar rechts: Ada Diepgrond, Beppie Plas, Willy Kolfshoten, Nel Geldermans, Netty de Jonge, Thea Waaldijk, Hannie Peters

Daar onder: Wiesje Glimmerveen, Elly Roepman, Lida de Leeuw, Loes Geldermans, Mijndert de Vries, Stevie Verheul Orla Stil

3^e rij: Freddie de Bruin, Eddy de Boer, ??????, Bennie v.d.Linden, Attie Doting, Arie den Butter, Kees van Vliet

4^e rij: Rokes Verheul, Joop van Meerveld, Lammert van der Vaart

Ik ben zelf in 1944 naar de Lagere School gegaan en kwam in de klas bij juffrouw Bruinisse. Ik zag er prachtig uit in een overgooier van etalagestof met een bloesje eronder dat erg kort was. Het was namelijk het restant van mijn vaders overhemd. Tot mijn plezier had mijn moeder hier een prachtig ballonnenmeisje op geborduurd, van restjes zijde.

Gelukkig kwam ik naast mijn vriendinnetje van de kleuterschool te zitten, Orla Stil. Zij woont nu ongeveer 40 jaar in Australië en is nog altijd mijn vriendin. Wij gingen in dat 1e jaar ook met de hele klas naar de Cinetone Studio waar we dan wat te eten kregen. We hebben zelfs tot onze knietjes door het water gelopen omdat de Duitsers ergens een dijk hadden doorgestoken.

Na de bevrijding heb ik een geweldig fijne lagere schooltijd gehad. Na juffrouw Bruinisse kwam ik bij Juffrouw van Ee en meester Kok in dubbelklassen te zitten. Dat was best prettig omdat je fijn kon meeluisteren als de andere klas les kreeg.

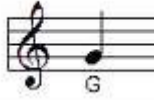
Klas 6 bij Meester Grimme. Van dit jaar herinner ik mij Kerst in de Hervormde Kerk. Met rode wangen luisterden we naar een zelf geschreven Kerstverhaal van Meester Grimme en dan bij het naar huis gaan een appel en een boek van Gebr.Kluitman mee. En natuurlijk ons schoolreisje, heel bijzonder voor deze tijd. Wel 5 dagen op kamp naar "De Remboe" in Epe. Al met al een tijd om met plezier aan terug te denken.

50 jaar Sinterklaascomité Duivendrecht

Kinderpostzegel uit 1965

Zijn knecht staat te lachen en roept ons reeds toe!

Het Duivendrechtse Sint-Nicolaascomité verzorgt dit jaar op zaterdag 25 november a.s. voor de 50e keer de feestelijke intocht van de Goedheiligman en zijn Zwarte Pieten.

Op allerlei manieren zal aan dit gouden jubileum – een hoogtepunt in de geschiedenis van ons dorp - aandacht geschonken worden. De Boot zal weer vol staan met kleurige Pieten, groot en klein.

Heel veel jongelui uit Duivendrecht hebben al die jaren dienst gedaan als hulp van de Sint.

Met hun prachtige pagekostuums en hun malle fratsen waren zij altijd een lust voor het oog..

Een echte Piet herken je aan de zwarte make-up, rode lippenstift, gepermanente krullen (pruik), het kraagje, een muts en de maillot. Wij zeggen wel hij en hem, maar Piet heeft nogal wat vrouwelijke kenmerken. Opvallend veel hulppieten hebben zelfs echte borstjes in de wijde blouse en een overdreven ruime pofbroek.

Er doen vele verhalen de ronde over de herkomst van Zwarte Piet, maar waar hij nu echt vandaan komt valt moeilijk met zekerheid te zeggen.

Omdat iedereen veronderstelt dat Sint-Nicolaas uit Spanje komt, wordt aangenomen dat hij de bij Spaanse edelen gebruikelijk Moorse bedienden heeft overgenomen.

In de tijd dat Nicolaas in Myra woonde kocht hij op de slavenmarkt een Ethiopisch jongetje, Piter, afgeleid van Petrus. Ook zijn er legenden waar Piet de duivel of de dood symboliseert.

De Germaanse god Wodan reed op zijn witte paard door de lucht en werd altijd vergezeld van twee zwarte raven. De raven luisterden, net als Zwarte Piet, aan de schoorsteen om Wodan over de goede en de slechte daden van de stervelingen te vertellen.

Historisch gezien is Zwarte Piet nog niet zo oud: de Amsterdamse schoolmeester Jan Schenkman verzon hem en gaf hem een belangrijke plaats in het eerste echte sinterklaasboek dat wij in Nederland kennen, namelijk 'Sint Nikolaas en zijn knecht' uit 1850. Op de afbeeldingen van dat boekje zien we de zwarte dienaar zoals we hem nu nog steeds kennen: een donkergekleurde jongeman in een 16e-eeuws pagekostuum. Pages waren de persoonlijke dienaren van hooggeplaatste heren zoals hertogen en prinses. Het pietenpak is dus eigenlijk een "pagepak".

Zwarte Piet heeft qua gedrag, uitstraling en functie een duidelijke ontwikkeling doorgemaakt. Dat blijkt uit oude krantenberichten, menselijke herinneringen en sinterklaasboeken.

Ca. 1850 was Piet een barse figuur die stouterikken met de roe dreigde of sloeg; de ergste deugnieten in een zak stopte en meenam. Tot in de jaren rond 1940 kwam dit gedrag voor.

Langzamerhand veranderde dat gedrag, omdat de opvoedkundige opvattingen veranderden. Bangmakerij en streng straffen werden uit den boze gevonden en dus moest ook Zwarte Piet zich aanpassen, vooral na ca. 1960. Hij veranderde geleidelijk in een behulpzame dienaar, trakterende kindervriend, lenige acrobaat en/of malle clown. Er komen nu soorten Pieten: de Hoofdpiet, de Wegwijspiet, de Inpakpiet, de Rijmpiet enz.

In onze tijd van antidiscriminatie wetten en politieke correctheid is deze niet al te slimme zwarte man met zijn koeterwaalse taaltje een omstreden figuur geworden. Maar 'Trabadoelie', 'Rodrigo', en 'Antonio' zullen in Duivendrecht zo snel niet veranderen in Bonte of Witte Pieten.

De redactie van Oud-Duivendrechtse Saecken wenst u allen een goed Sinterklaasfeest toe en een gezellige feestmaand. In 2007 hopen wij, samen met u, weer interessante nummers van Oud-Duivendrechtse Saecken te maken.

Ans en Jo

Hoe u kunt bijdragen

Als abonnee op het blad Oud-Duivendrechtse Saecken betaalt u per nummer een minimale bijdrage van € 1,50 per nummer. Bij de postabonnees komen de portokosten daar nog bij.

Het geld dat u meer over kunt/wilt maken komt ten goede aan de Stichting Oud-Duivendrecht.

Het aantal abonnees stijgt nog steeds en onze penningmeester ziet graag dat u de bijdrage overmaakt op het rekeningnummer van de SOD:

**Postbank nr.7875172 t.n.v. de Stichting Oud-Duivendrecht
Mw. J.E. Pieneman – de Jonge, Kloosterstraat 22, 1115 BL Duivendrecht**

Wilt u bij de mededelingen bij de overschrijving duidelijk vermelden **voor welk afzonderlijk nummer u betaalt**. Bijvoorbeeld: nummer 3, oktober 2006.

Het is ook mogelijk om een bedrag en/of donatie te storten op de rekening van de Stichting. U ontvangt er 3 nummers van ODS per jaar voor terug.

Voor abonnees die het gewend zijn om de bijdrage in de drukkosten en hun donatie in een **envelopje** in de brievenbus te doen bij de redactieleden of bij de penningmeester: dat kan nog steeds. Wilt u svp op de envelop vermelden **voor welk nummer u betaalt**.

Voor de losse nummers, die u ophaalt in de bibliotheek in Ouderkerk of Duivendrecht of in het Gemeentelijk Historisch Museum betaalt u rechtstreeks aan de balie.

Waar u terecht kunt met vragen over Oud-Duivendrechtse Saecken

Voor abonnementen, adviezen, opmerkingen en suggesties kunt u terecht bij de redactie:

Jo Blom	Ans Quirijnen
't Ven 2	Waddenland 41
1115 HB Duivendrecht	1115 XD Duivendrecht
T 0206909023	T 0206992574
M 0622521536	E quico@planet.nl

Als u met verhalen en/of foto's een bijdrage wilt leveren aan DE WAAIER in de bibliotheek kunt u ook terecht bij de redactie van ODS.

Wilt u met een groep wandelen in Duivendrecht langs de historische objecten die in Duivendrecht bewaard gebleven zijn? U kunt contact opnemen met Jo Blom.

Bronnen

- Archief..... familie Wierdsma-Bon
- Archief..... familie van Blokland-Bon
- Archief..... familie Euwe-Beaufort
- Archief..... familie Mattijssen
- Archief..... A. Ramaker
- Archief..... Netty Pieneman-de Jonge
- Archief..... Gemeentelijk Historisch Museum
- Archief..... Amstelgids
- Archief..... Stichting Historisch Boerderij Onderzoek Arnhem
- Verhalen..... mevrouw Schutte
- Verhalen..... oud-medewerkers Rabobank
- Foto's..... Jan Selier, Rob Veldhuijzen van Zanten, Leobard Hinfelaar
- Foto's..... Gemeentelijk Historisch Museum Ouder-Amstel
- Foto's..... Amstelveens Weekblad (negatieven), gedigitaliseerd door W.Urban

Literatuur:

Duivendrecht Christelijke basisschool 1917-1992, G.Bouman-Passchier, eindredactie

Van Nicolaas tot Speelgoedbaas, uitgegeven in 1998 ter gelegenheid van de 60^e intocht in Amsterdam onder redactie van Caroline Bunning en Epcó Runia

Cadeautip

Mensen die dementeren of anderszins verstandelijk gehandicapt zijn, zijn vaak niet (meer) in staat zich zelfstandig bezig te houden. Degenen die met hen te maken hebben, moeten steeds op zoek naar nieuwe vormen van vermaak. De ervaring heeft geleerd dat samen iets eenvoudigs doen, wat daarbij ook nog herkenning geeft, een bron van plezier is voor beide partijen. Daarom brengt Bellaforte een handzame, houten puzzel van een beperkt aantal stukken op de markt, waarvoor uzelf een afbeelding kunt kiezen, die het geheugen stimuleert. Denk hierbij aan foto's 'van vroeger', van familieleden, van de oude dorpskerk of de hond. Kijk op: www.bellaforte.nl . Daar vindt u hoe u de puzzels kunt bestellen

De originele tekening van deze kaart werd vervaardigd in 1849-1850 in opdracht van de Generale Staf. Vandaar de naam 'stafkaart'. De kaarten zijn letterlijk uniek omdat er slechts één exemplaar met de

hand getekend en met de hand ingekleurd werd. Rond 1850 was vrijwel heel Nederland op deze manier in kaart gebracht. Groot-Giessenhof staat hierop vermeld.